

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ΚΥΠΡΙΑΚΑΣ ΚΥΤΤΡΟΥ

ΤΡΕΜΤΗ

4/3/82

‘Η συμπεριφορά πρὸς τὸν Στέλιο Κυριακίδη

‘Αγαπητὴ Σύνταξη,

Σχεδὸν κάθε μέρα διαβάζω ἐφημερίδες, καὶ τίς φιλοκυβερνητικὲς καὶ τίς ἀντιπολιτευτικὲς, ἀναμένοντας πῶς κάποιοι ἀθλητικοὶ παράγοντες ἢ ἀθλητὲς ἀκόμα θάραφαν δυόλογια γιὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν ἐνάντια στὴν ἄδικη μεταχείριση πού ἔτυχε ἀπὸ τὴν Γενικὴ Γραμματεία ‘Αθλητισμοῦ ὁ μεγάλος Στέλιος Κυριακίδης. ‘Ο Στέλιος Κυριακίδης δὲν ἦταν ἕνας ἀπλὸς ἀθλητὴς μὲ φυσικὰ προσόντα. Ἦταν καὶ εἶναι σύμβολο καὶ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴ Κύπρο. Δὲν ἦταν μόνο ἀθλητικὸ σύμβολο μὰ ἦταν ἕνας ἀνθρωπὸς ἀγνός, τίμιος μὲ πιστεύω.

Ἐίχα τὴν τύχη καὶ τὴ τιμὴ νὰ τὸν γνωρίσω τὸ 1948, ὅταν πῆγα στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ λάβω μέρος στοὺς Πανελληνίους ‘Αγῶνες Γυναικῶν. Ἦταν δυὸ χρόνια ἀκριβῶς μετὰ ἀπὸ τὸν θρίαμβό του στοὺς Μαραθῶνιο τῆς Βοστώνης.

Ἦλθε στὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο νὰ μᾶς συναντήσει καὶ νὰ καμαρώσει τὰ Κυπριακὰ νιάτα, ὅπως ἔλεγε, μὰ καὶ νὰ μᾶς καλέσει νὰ μᾶς δεξιωθεί στὸ σπῖτι του στὸ Χαλάνδρι. Περὶ τὸ νὰ σᾶς περιγράψω τὴ χαρὰ πού νοιώσαμε ὅλοι μας. Νὰ μᾶς δεξιῶνεται ὁ μεγάλος συμπατριώτης μας Στέλιος Κυριακίδης. Ἦταν ἕνα ἀπόγευμα ἀξέχαστο. Διατηρῶ στὴ μνήμη μου τόσο ζωντανὰ ἀκόμα, σὰν νὰ ἦταν χθές, τίς ὁμορφες ἱστορίες πού μᾶς διηγόταν ὁ Στέλιος. Μᾶς διηγόταν τόσο παραστατικὰ γιὰ τὴν κούρσα τοῦ Μαραθῶνίου τῆς Βοστώνης. Συναγωνίζοταν 100 τὸσους ξένους ἀθλητὲς καὶ ὁ Στέλιος ἔτρεχε, ἔτρεχε καὶ προσπερνοῦσε ἕνα - ἕνα τὸς ἀντιπάλους του καὶ τερμάτισε θριαμβευτῆς. Ἱστορικὴ χρονιά τὸ 1946 καὶ γιὰ τὸν ἴδιο καὶ γιὰ τὴν Ἑλλάδα μὰ καὶ γιὰ τὴν Κύπρο. Δὲν σταμάτησε κεῖνο τὸ ἀπόγευμα νὰ μᾶς διηγεῖται, γιὰτί ἐμεῖς διαρκῶς ρωτοῦσαμε, κρεμόμασταν ἀπὸ τὸ στόμα του. Νοερὰ μᾶς πῆρε σὲ Βαλκανικοὺς, σὲ διεθνεῖς ἀγῶνες νὰ τὸν καμαρώνουμε στὸ βάθρο τοῦ νικητῆ ἀμέτρητες φορές. Μὰ ἡ κούρσα τοῦ Μαραθῶνίου τῆς Βοστώνης τὸ 1946 ἦταν ἕνα γεγονός ἀνεπανάληπτο. ‘Ο κόσμος στὴν Ἀθήνα ὅταν γύρισε τὸν ὑποδεχόταν σὰν ἥρωα, ὁ κόσμος παραληροῦσε. Ἦταν πλέον ἕνα σύμβολο. Καὶ σήμερα, ἀγαπητοί μου ἐρχονται νέοι ἀνθρωποὶ νὰ βάλουν... τὰ πράγματα στὴ θέση τους. Μάλιστα, νὰ παύσουν νὰ ποδοπατήσουν καὶ νὰ τσακίσουν ψυχικὰ τὸ μεγαλύτερο Κύπριο Ἑλληνα ἀθλητὴ. Ἡ παλιὰ Ἑλλάδα τὸν δόξασε, τὸν ὕμνησε σὰν Θεό, ἡ σημερινὴ Ἑλλάδα τὸν

σκότωσε τόσο ἀπάνθρωπα. Γιὰτί ἂν ἡ Γενικὴ Γραμματεία ἀπεφάσισε νὰ ἀλλάξει τοὺς παλιούς καὶ νὰ βάλει νέους, αὐτὸ εἶναι δικαίωμα τῆς. Αὐτοὺς πού πληρώνει μπορεῖ νὰ τοὺς διορίζει ἢ νὰ τοὺς παύει ὅποτε θέλει, αὐτοὺς ὅμως πού δὲν πληρώνει εἶναι κρῖμα μέσα σ’ ἕνα ἀπόγευμα νὰ τοὺς λείει «Νὰ μὴ ξανάρθετε δὲν σᾶς χρειαζόμαστε». ‘Ο Στέλιος δὲν πληρωνόταν. Παρέλαβε μιά ἔκταση γῆς καὶ ἔφτιαξε τὸ στάδιο Φιλοθέης διαθέτει καὶ «καρτάν». Κόποι καὶ μόχοι πολλῶν χρόνων κι’ ὅλα αὐτὰ ἀπὸ ἕνα μεράκι γνήσιο, πραγματικὰ ἀθλητικὸ.

‘Αν -σκέφτομαι ἀπὸ μόνῃ μου- τὰ κίνητρα ἦταν κομματικὰ καὶ σ’ αὐτὸ ἔκανε γκάφα ἡ Γενικὴ Γραμματεία Ἀθλητισμοῦ, γιὰτί μιά καὶ καταπιάνονται μὲ τὸν ἀθλητισμὸ θάπρεπε νὰ ξέρουν ὅτι ἀθλητισμὸς καὶ πολιτικὴ δὲν ἔχουν ΚΑΝΕΝΑ κοινὸ σημεῖο.

Δὲν ἀγανακτῶ ὅμως γιὰ τὴ

στάση τῶν Ἑλλήνων ἀθλητικῶν παραγόντων μόνον. Ἀγανακτῶ καὶ γιὰ τὴ στάση τῶν Κυπρίων ἰθύνοντων στὰ ἀθλητικὰ πράγματα. Κακίζω τὸν Γ.Σ.Ο. πρῶτα - πρῶτα, γιὰτί ὁ πρόεδρος του θάπρεπε νὰ διαμαρτυρηθεῖ ἐντονα μιά καὶ ὁ Στέλιος Κυριακίδης εἶναι ἴσως ὁ μόνος Κύπριος ἀθλητὴς πού ἀγωνιζόταν ὡς τὸ τέλος τῆς ἀθλητικῆς του καριέρας μὲ τὰ χρώματα τοῦ Γ.Σ.Ο. κι’ ἄς ἦταν ἐγκατεστημένος στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ 1933 -34.

Στηματίζω ὅμως καὶ τὴν στάση τῆς Τ.Ε.Σ.Κ., τοῦ Κ.Ο.Α. τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς. ‘Ο Στέλιος ἦταν καὶ εἶναι Κύπριος - κι εἶναι τιμὴ μας κι’ ἔπρεπε ὅλοι μας παλhoί καὶ νέοι ἀθλητὲς, ἀθλητικοὶ παράγοντες νὰ συμπαρασταθοῦμε στὸν μεγάλο Στέλιο Κυριακίδη.

Δὲν ἐνδιαφέρομαι ἂν ὁ ὅποιοσδήποτε ξέρει ἢ ὄχι ν’ ἀγωνίζεται. Ξέρω μόνο τοῦτο, ὅτι, οἱ ἀθλητὲς ξέρουν νὰ μάχονται καὶ ν’ ἀγωνίζονται, κι’ ὅπως ξέρουν ν’ ἀγωνίζονται στὸν σπῖθο τὸν κοινωνικὸ, ἐνάντια στὴν ἀδικία, ἰδίως ὅταν αὐτὴ τὴν στιγμή ἀδικεῖται ἕνας συμπατριώτης τους ἕνας συναθλητὴς τους.

Τὸ λιγώτερο πού μπορούσαμε νὰ κάμουμε παλhoί - νέοι ἀθλητὲς μὰ πρὸ πάντων ἀθλητικοὶ ἰθύνοντες εἶναι νὰ διαμαρτυρηθοῦμε γι’ αὐτὴ τὴν ἀπάνθρωπη μεταχείριση τοῦ Στέλιο Κυριακίδη. Ποτέ δὲν εἶναι ἀργά.

Μὲ ἐκτίμηση

ΗΡΩ ΜΙΤΣΙΔΟΥ